

ਦੀਵਾਨੀ ਰਿੱਟ

(ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਦੁਆ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 791

ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (V of 2007 Bk.)-ਸੈਕਸ਼ਨ 20(4) ਅਤੇ 41—ਦਾ ਦਾਇਰਾ—ਕੀ ਆਪਸੀ ਅਸੰਗਤ ਹੈ—ਭਾਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 20(4) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ— ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਪੀਲ— ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ—“ਅਧਿਕਾਰੀ”—ਦਾ ਮਤਲਬ—ਕੀ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20(4) ਅਤੇ 41 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20(4) ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਬੈਠਦੀ ਹੈ (ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇ। ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ। ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੁਦ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(4) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(4) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਧਿਕਾਰੀ" ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 20(4) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

20 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਫਲਸ਼ਾਅ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ

ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਐੱਸ.ਬੀ. ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ. ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ, 15 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 1 ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 1956 ਅਤੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਡੀ.ਐਸ.ਨੇਹਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਨ. ਤਿਵਾੜੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.-ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (2,007 ਬੀਕੇ ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ V) ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 236, 1957 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੌਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਦੋ X ਪਹਿਲਾਂ ਗੈਰ-ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ, ਜੇ. ਪੈਪਸੂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 20, 40 ਅਤੇ 41 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“20(1) ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ-ਵੰਡੀਕਰਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ। ਸ਼ਰਯੇ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(2) ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪੁਨਰ-ਵੰਡ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ V ਦੇ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ) ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸਹੀ

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਇਕੱਤਰੀਕਰਨ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, "ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਏਕੀਕਰਨ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“40(1) ਸਰਕਾਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾਮ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ), ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

“(41) ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਉਲਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (4) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਏਕੀਕਰਨ ਹੋ ਗਿਆ), ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 'ਅਧਿਕਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ: -

“ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। (ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ ਹਨ)। ਸੈਕਸ਼ਨ 42 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। 'ਅਧਿਕਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇ ਖੁਦ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ, ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ

ਵਾਲਾ ਉਪਬੰਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਸੇਧੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੇ ਦੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ 20 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 546 ਆਫ਼ 1956 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 40(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(4) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਹੁਣ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਅਧਿਕਾਰੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਸੁਰਤਾ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਸਮੇਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਸਮੇਤ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਅਧਿਕਾਰੀ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ 'ਅਫਸਰ' ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ 'ਅਧਿਕਾਰੀ' ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 40(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 20(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(4) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਾਰਾ 20(4) ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20(4) ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20(4) ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 20(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਿਤ ਧਿਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ। ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਹਿਮਤੀ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲਟਮੈਟਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਕਸਰ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 41 ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 20 (4) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਫਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਭਵ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ।

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਧਾਰਾ 41 ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖੁਦ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(4) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ।"

ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਮੈਂ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਅਧਿਕਾਰੀ' ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20(4), ਪਰ ਪਰਿਪੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ "ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ" ਸਾਰੇ-ਸਮੇਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੇਸ V ਸੈਕਸ਼ਨ 20(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਬਦ "ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ" ਸ਼ਾਇਦ ਥੋੜਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹਨ ਜੋ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ "ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਹੁਕਮ" ਹੁੰਦਾ। ਜਿਸਦਾ ਫਿਰ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ "ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ" ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 40(1) ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਫ਼ਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਜਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ

ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਸੰਸ਼ੋਧਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ" ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਟਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 20(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੱਪੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ

ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਰਸ਼ਦੀਪ ਭੱਲਾ

ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ